

živo v grad. — Vladimir mu reče, naj to hitro izvrši.

Takoj, ko se je „častni pir“ zaključil in so se gostje pričeli razhajati, vstane Suhmantij od mize, „bije s čelom in se klanja“ knezu Vladimirju in njegovi ženi Oprakseji Korolevični, sede na dobrega konja, vzame ostro sabljo in odjaha v čisto polje. Toda Suhmantij ne more najti labudov niti na čistem polju, niti na matjuški Počaj reki, raditega se ne mara vrniti nazaj v Kijev, ampak jaha naprej k reki Dnepru. Ko pride k reki, vidi, da je Dneper postal ves kalen in izstopil iz bregov, in reka Dneper spregovori k njemu s človeškim glasom: „Ne čudi se, dobri molodec Suhmantij Suhmantijevič, da sem se skalila in izstopila raz bregov. Za menoj, za matjuško reko Dneper stoji deset tisoč Tatarjev, ki stavijo po ves dan mostove, ponoči jih pa spet jaz poderem. Raditega sem se skalila in izstopila čez bregove.“

Ko Suhmantij Suhmantijevič to zasliši, jaha naprej ob reki do mesta, kjer so Tatarji stavili mostove, ter jih začne pobijati, teptati s konjem in rezati s sabljo.

V boju pa zadene Suhmantija v bok strela nekega poganskega Tatarja, da pade ves krvav s konja. Tu ga pa pograbi silna jeza, izruje iz zemlje velik hrast ter prične z njim tako klestiti Tatarje, da je vse potolkel in jih ni ostalo niti za semenje. Ko je bil boj končan, mu je ostal od celega hrasta samo še oklesek v rokah. Nato spet sede na konja in se vrne v Kijev.

Knez Vladimir ga takoj sprejme z vprašanjem, če mu prinaša s polja živo labudinjco? Junak odgovori, da je nima, potem pa pripoveduje vse, kar je videl in storil. Tu se pa Vladimir razsrdi, ker misli, da se Suhmantij samo baha, ter ga veli vreči v temnico, naj se tam hvali samemu sebi.

Čez nekaj časa pošlje knez Vladimir Dobrino Nihitiča gledat, kaj dela Suhmantij. Leta pové Dobrini še enkrat, kaj je storil, ter ga prosi, naj gre na polje k reki Dnepru pogledat. Dobrina gre res na dotični kraj in vidi vse, kot mu je pripovedoval Suhmantij. Celo hrastov oklesek je še našel na bojišču ob reki, ter ga vzel s seboj v dokaz. Vladimir da zvagati dotični oklesek ter vidi, da tehtta devetsto centov. Seveda je bil zdaj takoj prepričan o nedolžnosti Suhmantija ter ga veli poklicati iz ječe in ga hoče obdarovati s celim mestom in vasmí, ki leže okrog njega. Toda Suhmantij neče več na dvor, ampak jaha rajši v čisto polje, odpre svoje rane, da mu je tekla vroča kri kot bistra reka, dokler ni iztekla. Umiraje, reče še svojemu konju, naj ne ostane pri

NEKDANJI KRAKOVSKI RIBIČI OB LJUBLJANICI

truplu, ampak naj hiti, kamor hoče, po zelenih logih, naj jé zeleno travo in pije studeno vodo iz matjuške Suhman reke. — — —

Nekateri vidijo v bilini o junaku Suhmantiju prehod od bilin najstarejše dobe k bilinam kijevskega cikla ter jo prištevajo k najstarejšim proizvodom narodne epopeje in vidijo v nji mitologične poteze, drugi pa spet trde, da je nastala šele pozneje, pod vplivom sentimentalnega umetnega slovstva.

Kolivan Ivanovič ali Ivan Kolivanovič.

O njem nimamo nobene celotne biline, ampak se samo imenuje včasih v zvezi z drugimi ruskimi junaki. Torej je o njem težko kaj določenega reči. V neki bilini se pripisuje Kolivanu, Samsonu in Muromljanu vloga, ki jo igra drugače Svetogor. Vsi trije so silni junaki, ki hočejo skupaj dvigniti zemljo iz njenih tečajev, ako bi mogli najti težišče zemlje. Tudi oni najdejo vrečo, v kateri je vsa teža zemlje, jo poskušajo dvigniti, ter se pri tem pogreznejo v zemljo. V neki bilini, zapisani v altajskem okraju, nastopa Kolivan skupaj z Muromcem, Samsonom, Dobrino Nikitičem in Alešo Popovičem, toda ne izvrši nič posebnega. Včasih se tudi Samsonu prideva priimek Kolivanovič.

Ime Kolivan je prišlo v rusko narodno pesem od severnih narodov, kjer je zelo razširjeno. V finskih narodnih povestih se imenujejo Kalevali Vejnemejnen, Leminkejnen, Kulervo i. dr. sinovi Kaleve (Kalevi poika) ali Kaleviči. Tudi glavni junak estonskih narodnih pripovedek se imenuje vedno sin Kaleve (Kalevi poeg). Ime Kaleva razlagajo iz finskega jezika „skalnat“, kar bi bilo potemtakem poosebljenje skalnate finske prirode. Ruski priseljenci so slišali to